

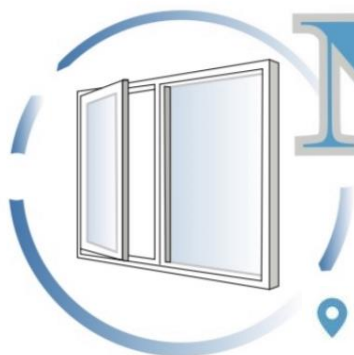
Langs de Velden

Voetbalmagazine Amateurvoetbal

December 2023

SV HASLOU • RKS SV BEKKERVELD • VV SITTARD • VV CAESAR
MICHEL BROEDERS • JAN JONGBLOED

Niesing
Kunststof Kozijnen

**Verkoop & Plaatsing van
Kunststof Kozijnen en Rolluiken**

Niesing Kunststof | Prins Hendriklaan 32 | 6441 AB Brunssum

+32 (0)6 43 26 68 01

@ info@niesingkozijnen.nl | www.niesingkozijnen.nl

Malo

LOXONE Create Automation

Elektra

Beveiliging

Sanitair

Installatietechniek

We are shocking good at watt we do!

Jouw betrouwbare partner voor elektriciteit,
sanitair & slimme technologie

06 - 48 15 86 29

info@malo-installatietechnik.nl

www.malo-installatietechnik.nl

Het bedrijf voor aanpassing

RIDACARE.

Leefbaarheid en zelfstandigheid

o.a. badliften, toiletverhogers, beugels, sproeitoilet,
drempelhulp voor binnen en buiten, traplift enz.

Beugels met zuignap, drempelhulp zijn
zeer geschikt voor op vak.

Koolhofstraat 14 - 6443 CM Brunssum

Tel: 045 - 564 05 06

Mob. 06 - 29 05 10 53

www.ri-da.nl

Müller

ELECTRO

Koop met
Service.nl

KOENEN FACILITAIR

Glasbewassing & schoonmaak

24 / 7 Calamiteitenservice

06 - 83 26 04 83

www.koenenfacilitair.nl | info@koenenfacilitair.nl

Autoservice KVD

APK - SERVICE & ONDERHOUD - OCCASIONS

Breinderveldweg 1b

6365 CM te Schinnen

www.autoservice-kvd.nl

info@autoservice-kvd.nl

BOVAG en RDW erkend

Autoservice KVD BV - Autovakmeester

046 - 423 4005

06 - 423 088 44

DE NOK

DAKDEKKERSBEDRIJF BV

F. Combach

Kampstraat 50

6413 EE Heerlen

T 06 216 585 36

info@denok.nl

www.denok.nl

Ontruimings Service Verhagen

Voor het ontruimen van elke ruimte!

06 - 46608396

www.osverhagen.nl

4 SV Haslou na ruim tien jaar terug in de tweede klasse

SV Haslou is dit seizoen na een afwezigheid van ruim tien jaar weer terug in de tweede klasse. Echter in dat bewuste seizoen van 2010-2011 moest de ploeg na een seizoen op sportief vlak alweer een stapje terugdoen. De ambitieuze trainer Erik Royen is ervan overtuigd dat zijn jonge ploeg dit keer een blijvertje is in de sterke tweede klasse F.

6 Coocky Voorn, de trainer met de welgemeende vaderlijke arm om de schouder van een speler

De leeftijd lijkt geen vat te krijgen op de inmiddels 75-jarige Coocky Voorn, dit seizoen alweer bezig aan zijn negende seizoen als hoofdtrainer bij tweedeklasser Bekkerveld. De club uit Heerlen kent onder zijn leiding een uitstekende seizoensstart. De gevoelsmens Dick Theodorus Voorn oogt opvallend fit op zijn leeftijd als actief trainer.

11 1971: Het jaar waarin VV Caesar het landskampioenschap veroverde bij de zondagamateurs

Ter gelegenheid van het 100-jarig jubileum van VV Caesar verscheen in 2020 een geweldig mooie jubileumuitgave van de eeuwling uit Beek. Verenigingsman Math Huntjens heeft een stevig aandeel gehad in de totstandkoming van het naslagwerk van de club die in 1971 met het landskampioenschap bij de zondagamateurs clubgeschiedenis schreef.

17 De plaatjes van Panini: Michel Broeders

In de rubriek 'de plaatjes van Panini' wordt teruggeblikt op de profcarrière van Limburgse voetballers uit de Nederlandse Ere - en Eerste Divisie, die tegenwoordig als trainer actief zijn in het Limburgse amateurvoetbal. Die plakplaatjes werden in de jaren zeventig tot midden jaren negentig koortsachtig door de jeugd gespaard. In deze uitgave: Michel Broeders van DVO.

20 Hommage aan Jan Jongbloed

Eind augustus overleed Jan Jongbloed op 82-jarige leeftijd. In de herfst van zijn carrière kon hij een financiële klapper maken met zijn overgang van FC Amsterdam naar Roda JC. Nadat hij in 1976 met Roda JC een akkoord bereikte is Jan Jongbloed op dat moment 37 jaar en heeft hij bij Roda JC alsof hij aan zijn tweede jeugd is begonnen.

Colofon: Langs de Velden is een uitgave van
direct promotion
Majoor Huthstraat 60 - 6067 HA Linne
Tel: 0475 - 467114
eugenegroels@hotmail.com

SV Haslou na ruim tien jaar terug in de tweede klasse

In deze tweede klasse F beschikken alle ploegen over enorm veel kwaliteit en kunnen veel clubs bogen op een jarenlange ervaring in deze klasse. Toch durf ik te zeggen dat wij als nieuwkomer in de middenmoot gaan eindigen.

Elsloo - Eind mei van het vorig seizoen wist de ploeg van Erik Royen pas op de slotdag van de competitie ten koste van naaste belagers Spaubeek en Scharn beslag te leggen op de kampioenstitel in de derde klasse A. In eigen huis werd Hebes met 6-0 weggespeeld. SV Haslou is dit seizoen na een afwezigheid van ruim tien jaar weer terug in de tweede klasse. Echter in dat bewuste seizoen van 2010-2011 moest de ploeg na een seizoen op sportief vlak alweer een stapje terugdoen. De ambitieuze trainer Erik Royen, bezig aan zijn twee seizoenen als hoofdcoach van de kersverse tweedeklasser uit Elsloo is ervan overtuigd, dat zijn jonge ploeg dit keer een blijvertje is in de sterke tweede klasse F.

SV Haslou kent een rijk verleden. Midden jaren vijftig vertoefde de club al in de tweede klasse. Een tweede opleving werd beleefd begin jaren zeventig tot midden jaren tachtig, met een uitschieter in het seizoen 1973-1974 toen zelfs één seizoen in de eerste klasse werd gespeeld.

De laatste twintig jaar pendelde de club steeds tussen de derde en vierde klasse. "Dat komt omdat Haslou voornamelijk wil spelen met jongens uit de eigen jeugdopleiding," zo verteld Erik Royen. Haslou betaald zijn spelers niet, dat betekent dat er geen spelers van buitenaf met een vergoeding verleid kunnen worden. De klus klaren met spelers uit eigen gelederen, dat vind ik gelijk ook de charme van deze club. Dit seizoen beschikken we over een jonge selectie met een gemiddelde leeftijd van 21 jaar. Het team mist natuurlijk de nodige ervaring voor het niveau van de tweede klasse, maar er zit veel potentie in deze spelersgroep."

Eind september beleefde Erik Royen in de eerste wedstrijden van de competitie deels een déjà vu van het vorige seizoen. Het vorig jaar werden de eerste twee duels met 4-2 verloren van respectievelijk Lindenheuvel-Heidebloem en Spaubeek. Een winstpartij op Argo werd vervolgd door twee verliesbeurten tegen BMR, weliswaar met de nodige

pech. Dit seizoen beleefd het elftal van Royen opnieuw een slechte seizoensstart. De ploeg verloor bij Schaesberg met 4-1 en een week later in eigen huis, ongelukkig met 6-3 van VV Maastricht West, ondanks een veelbelovende eerste helft. "Tegen Schaesberg had het ook zomaar een hogere uitslag kunnen zijn," bekend Erik Royen eerlijk. "Schaesberg is een kampioenskandidaat in onze klasse. Vorig jaar nog gedegradeerd uit de eerste klasse, maar dit seizoen zeer zeker de te kloppen ploeg. Schaesberg heeft zich dit seizoen aanzienlijk versterkt. Metname spelers van Chevremont hebben de overgang gemaakt. Wij hebben ronduit slecht gespeeld in onze eerste seizoenswedstrijd. Al hadden we met 1-0 verloren, dan mochten we nog tevreden zijn ge-weest. Ik ben er niet van geschrokken, maar eerder vind ik het jammer dat bepaalde afspraken die we als team met elkaar maken in die wedstrijd niet zijn nagekomen. Een stukje volwassenheid ontbrak. Het leren omgaan met situaties die in de tweede klasse van je gevraagd wordt. We spelen nu wedstrijden tegen ervaren ploegen. Wij zijn een ploeg die enkele jaren geleden nog kampioen werd in de vierde klasse. Het afgelopen jaar de titel opeiste in de derde klasse A, maar toen nog relatief gemakkelijke wedstrijden speelden omdat we de bovenliggende partij waren." >>>

Stucadoorsbedrijf Chris Dieteren
tel. 06 20 62 68 17

ich sjmeer 'm !

Marco
Theunissen^{bv}

- Bestratingen
- Verbouwingen
- Grondwerk
- Rioleringen

Broekstraat 46 Schinveld
Telefoon: 045- 527 14 98
Fax: 045- 564 25 23
Mobiel: 06- 41 55 46 12

www.marcotheunissen.nl

RAMA

GRONDVERZET - BOUW - SLOOPWERKEN - SIERBESTRATING

06 - 15 50 73 72

ramagrondwerken@hotmail.com

www.tstokbroodje.nl

046 - 785 25 34

Nagelbeek 7 d 6365 EH Schinnen

van silfhout
schildersbedrijf

BINNEN EN BUITEN SCHILDERWERK

REPARATIES EN BEHANG

06 - 110 508 71

www.schildersbedrijfvensilfhout.nl
schildersbedrijfvensilfhout@gmail.com

NK
Keunen

bouw & vastgoed service

Verbouwingen - Renovatie - Onderhoud

Timmerwerk - Slotenservice

06 - 36157261

www.keunenbouw.nl | contact@keunenbouw.nl

JAMAR
BESTRATINGEN & MONTAGE

06 - 44 15 99 30

info@jamarbestratingenenmontage.nl

BCLeeco^{BV}

BOUWCOMBINATIE LECO BV

T. 06 29 54 45 76

Trichterweg 35,
6446 AN Brunssum

“Dat is nu wel even anders. Je spreekt nu over tegenstanders van formaat en daar moeten we mee leren omgaan. Elke week zullen we gefocust moeten zijn voor een optimaal resultaat. En als dat even minder is tegen een ploeg als Schaesberg, dan wordt je als team gefileerd.”

“In deze tweede klasse F beschikken alle ploegen over enorm veel kwaliteit en kunnen veel clubs bogen op een jarenlange ervaring in deze klasse. Toch durf ik te zeggen dat wij als nieuwkomer in de middenmoot gaan eindigen. Ik ben een trainer met ambitieuze doelen. We beschikken over een zeer getalenteerd team en moeten het dit seizoen gaan oppakken en laten zien dat we op dit niveau kunnen meedraaien. In de voorbereiding op het seizoen hebben we tegen SC Susteren en De Ster geoefend. Dat ging niet zo geweldig, maar in de beker tegen EHC en Geusselt Sport hebben we goede fases gekend. Als we dit niveau langer kunnen vasthouden, verlies je ook niet met 4-1 bij Schaesberg. Het wisselvallige, de pieken en dalen in de prestaties zijn ook inherent aan een jeugdige team. Het zal op en neer gaan. Verleden jaar hebben we als team een reeks neergezet, dat was ongekend, terwijl we uit de eerste vijf wedstrijden slechts drie punten wisten te bemachtigen. Ook toen was het zaak om snel te leren van gemaakte fouten en nu proberen we week in week uit onze huid zo duur mogelijk te verkopen.”

SV Haslou is pas de tweede club van Erik Royen als hoofdcoach, na Sportclub'25 waarmee hij kampioen werd in de vierde klasse. Eigenlijk beleefd Royen nu zijn derde seizoen als coach bij SV Haslou, met zijn eerste seizoen als assistent van zijn voorganger Marcel Huijveneers meegeteld. Maar de meeste vliegreuen maakte hij als jeugdtrainer vanaf 2014 tot 2020 bij de club uit Elsloo. De jeugdopleiding kent geen verrassingen voor hem. Hij weet exact wat voor aanstormend talent te popelen staat voor een definitieve doorbraak op het hoogste plan.

“Op een gegeven moment kreeg ik door het bestuur de vraag gesteld of ik openstond voor het trainerschap van het eerste elftal. Min of meer verrast, want het clubbestuur was op dat moment in gesprek met drie kandidaten. Toen ik benaderd werd, hoefde ik niet lang te piekeren. Haslou is immers een geweldige vereniging met veel mogelijkheden. Voor mij zijn er in de regio meerdere clubs, waar ik ooit hoofdtrainer zou willen zijn. Dat zijn de clubs met een bloeiende jeugdafdeling. Clubs die de intentie uitdragen om zoveel mogelijk eigen jeugd door te laten stromen naar de selectie van het eerste elftal. Haslou spreekt niet de ambitie uit om ten koste van wat kost in de absolute top van het amateurvoetbal te geraken. Primair bij de club is het voornamelijk werken met de eigen jeugd en dat vind ik aantrekkelijk, die denkwijze spreekt me enorm aan. Zo hoog mogelijk spelen met zelf opgeleide spelers en als het plafond de derde of tweede klasse is, dan zij het zo.”

“De wens van het bestuur is handhaving in de tweede klasse. Eerlijk gezegd denk ik dat die mogelijkheid er ook in zit. Maar mocht dat er niet in zitten, dan raakt het clubbestuur ook niet in paniek. Haslou verkeert in de gelukkige omstandig-

heid dat de selectie nauwelijks een verloop van spelers kent. Spelers die van kinds af aan de clubelftallen hebben doorlopen zijn vrij rotsvast. Bij Haslou werken we dit seizoen met een selectie van 36 spelers. Het eerste en tweede elftal traint samen. De kracht van deze club is dat iedereen zich betrokken voelt bij het eerste elftal. Als ik om een speler verlegen zit en ik bel hem op, dan komt-ie. Al hebben ze die dag een wedstrijd in de benen bij het tweede elftal, ze zijn bereid om diezelfde middag op de bank plaats te nemen. Er leeft hier een geweldige samenhangigheid binnen de vereniging. De spelers zijn vrijwel allemaal vrienden van elkaar. Gaan samen uit, samen op vakantie. Hebben zelfs vaak bij elkaar op school gezeten. GSV'28, SC Susteren en EVV benaderden onlangs enkele spelers, maar ze gaven er geen gehoor aan en dat is opmerkelijk te noemen. Bij Haslou wordt immers niet betaald, terwijl ze bij de genoemde clubs een leuke zakcent kunnen bijverdienen.”

“In de basis is het ook goed geregeld rondom het eerste elftal. Het is vooral de binding met de club, het dorp dat spelers niet snel willen verkassen. Daarom is het ook belangrijk voor Haslou dat we zijn gepromoveerd naar die tweede klasse. Talenten zien nu opnieuw een uitdaging in het vooruitzicht gesteld. De derde klasse kon daar deels niet meer aan beantwoorden. Ik denk ook dat we als club rijp zijn voor de tweede klasse. Daar ben ik 100% van overtuigd. Dit seizoen hebben we alle posities dubbel bezet. Oudegediende Joep Steinstraten, aanvankelijk gestopt, zal later in het seizoen aanhaken heeft hij mij beloofd, maar is nu nog druk met alle hectiek omtrent de verbouw van zijn nieuwe woning in Stein. En die kan je er wel bij hebben in deze jonge onervaren ploeg. Voormalig eerste elftalspeler Kay Hennekens is gestopt omdat hij het moeilijk vindt om steeds maar weer de concurrentiestrijd te moeten aangaan voor zijn positie. Dat vind ik jammer. Hoewel ik vind dat die onderlinge strijd juist van belang is om scherp en gemotiveerd te blijven. Inzet tonen, discipline en afspraken die we bijvoorbeeld maken in tactisch opzicht, is wel een belangrijk issue in de tweede klasse voor een kans van slagen. Ga je daarin verslappen, is dat op het niveau van de tweede klasse gelijk zichtbaar en wordt dat meedogeloos afgestraft. In de derde klasse konden we dat nog min of meer veroorloven, omdat de tegenstand minder was. Maar nu gaat alles net een tandje sneller.”

Schaesberg en Bekkerveld ziet Erik Royen als de sterke outsiders dit seizoen. “Geen enkele speler bij ons heeft tweedeklasse-ervaring. Wel beschikken we over een aantal spelers die in de jeugdopleiding van betaalde voetbalclubs hebben gespeeld. Levi Smeets (Roda JC), Luca Elzinga (MVV), Luca Scheijen (Fortuna S). Je merkt aan die jongens, dat nu we op een hoger niveau acteren, zij het op tactisch gebied eerder oppakken.” <<<

Garage Stevens B.V.

Geleenstraat 60
6155 ND Puth
www.garagestevens.nl
info@garagestevens.nl

Telefoon: + 31 (0) 46 - 4749111
Magneti Marelli Checkstar network

Tuinontwerper en
Beplantingspecialist
Bastiaan Hoogland
0628540577

AS
Arts Systembouw

Gips & Systeemplafonds
Scheidingswanden
Geluidsisolatie
Verlichting

Landgraaf
06 - 283 192 78

EURO STUC LIMBURG

STUCADOORSBEDRIJF

Anthemiahof 15 | 6361 JP Nuth
www.eurostuc.eu | info@eurostuc.eu
Tel: 045 - 5728533 | Mob: 06 - 21836106

ZEESTRATEN GEVELVERZORGING

Sinds 1985

- Uitkappen en zetten van voegen
- Stralen (stofarm) en chemisch reinigen
- Impregneren/vochtwering - 10 jaar garantie

Bel voor gratis vrijblijvende offerte

06 - 241 749 62

Palmen keukenmontage

Ook voor vakkundig
leggen van laminaatvloeren

jhfpalmen@gmail.com

06 - 25323392

045 - 5252131

Europalaan 63

6441 VB Brunssum

WRM
WRM MAKELAARS

advies - beheer - beleggingen - taxaties

045 - 565 05 94

wrm-realestate@hetnet.nl
www.wrmmakelaars.nl

DUS

RIOOLTECHNIEK

VERSTOPPINGEN - RENOVATIES - CAMERA INSPECTIES

06 - 30 49 22 02

info@dusriooltechniek.nl

www.dusriooltechniek.nl

Different
SHIT.
 Same
DAY!

Cocky Voorn, de trainer met de welgemeende vaderlijke arm om de schouder van een speler

“De voorzitter zei gekscherend: Cocky, jij wordt de eerste clubtrainer van Nederland die hier op 80-jarige leeftijd je trainerschap zal vieren”

Heerlen - De leeftijd lijkt geen vat te krijgen op de inmiddels 75-jarige Cocky Voorn, dit seizoen alweer bezig aan zijn negende seizoen als hoofdtrainer bij tweedeklasser Bekkerveld. De club uit Heerlen kent onder zijn leiding een uitstekende seizoensstart. De gevoelsmens Dick Theodorus Voorn oogt opvallend fit en mag op zijn leeftijd als actief hoofdtrainer een unicum heten in het Zuid-Limburgse amateurvoetbal. Aan stoppen moet de in Berg en Terblijt wonende oefenmeester ook voorlopig niet denken. Of zoals hij zelf aangeeft: “Zolang de club met mij door wil gaan, sta ik op het veld.”

Cocky Voorn bruist nog altijd van energie en is geen type voor achter de geraniums. “Velen denken wellicht om na de AOW-gerechtigde leeftijd lekker niets meer te hoeven doen. Maar ik raad het iedereen af. Je moet actief blijven. Zolang het mogelijk is. Ik moet er niet aan denken, dat ik hier in een stoel voor het raam zit en de hele dag moet zien wie hier langsloopt. Dan zou ik doodongelukkig zijn. Ik zal ongetwijfeld op dit moment de oudste trainer zijn in het Limburgse amateurvoetbal, maar ik beleef nog altijd zoveel plezier aan het voetbal, dat als mijn gezondheid het toelaat nog wel even door blijf gaan. Bovendien het is heerlijk om met die jonge gasten op het veld te staan, dat houdt me jong.”

En dan te weten dat Cocky Voorn per toeval bij Bekkerveld terecht kwam. “Dat is een mooi verhaal. Ik werd 65 jaar, toen nog de pensioengerechtigde leeftijd, kwam ik ineens een paar maanden thuis te zitten met niets om handen. Op een feestje van Theo Vaessen, voormalig journalist bij De Limburger, liep ik de toenmalige voorzitter van Roda JC, Servé Kuijjer tegen het lijf. Kuijjer gaf aan dat Bekkerveld, de club van zijn zoon voor een groot probleem stond, omdat Roda JC net trainer Dominik Vergoossen had aangesteld als trainer in de jeugdopleiding van de profclub uit Kerkrade. Bekkerveld slaagde er niet in om op korte termijn een

nieuwe trainer in huis te halen. Zou jij dat niet voor een paar maanden willen doen, om de club uit de nood te helpen. Het werd iets langer, bekend Voorn lachend. Servé Kuijjer tipte het toenmalige bestuur van Bekkerveld, dat ik openstond voor een mogelijke aanstelling als trainer-coach. Al vrij snel zaten we met drie afgevaardigden van het bestuur op een avond bij mij thuis rond de tafel. Zeven wijnflessen later en geen bitterbal of snack meer in de vriezer ging het drietal zwalkend naar huis. De secretaris riep nog over zijn schouder: ‘Cocky als het niets wordt, hebben we in ieder geval een geweldige avond beleefd.’ Dat ik nu negen jaar later nog altijd bij Bekkerveld actief ben, had ik natuurlijk nooit vooraf kunnen bedenken. Maar dat is bij een club als Bekkerveld ook niet zo moeilijk. Het is een nette club, waar je prettig kunt werken en waarbij rondom het eerste elftal haast alles tot in de perfectie is geregeld. Vorig jaar vroeg ik nog aan de voorzitter of hij eens aan de spelersgroep wilde vragen of de jongens nog met mij als trainer door wilden gaan. De uitslag was unaniem positief. De voorzitter zei gekscherend: ‘Cocky, jij wordt de eerste clubtrainer van Nederland die hier op 80-jarige leeftijd je trainerschap zal vieren.’ Ik ben een mensenmens. De jongens kunnen mij honderd procent vertrouwen. Die instelling had ik al in mijn tijd als assistent bij het Nederlands elftal. >>>

“Als de spelers mij iets in vertrouwen vertelden, dan bleef dat onder mijn pet en daar maakte ik nooit misbruik van. Probleempjes moet je op een menselijke manier proberen op te lossen. Ik heb altijd voor ogen gehouden, dat het spelplezier, zowel op de training als in de wedstrijd primair moet zijn. Als trainer hoef je het allemaal niet zo ingewikkeld te maken. Er zijn trainers die met complete boekwerken onder de arm over het veld lopen. Zo ben ik niet. Mijn spelers moeten de intentie hebben om iets te willen leren in het belang van de club Bekkerveld. Dit seizoen beschikken we over een jonge selectie spelers. Dat is misschien ook wel de reden dat ik het zolang volhoud en de chemie tussen spelers en trainer, waar dan vaak over gesproken wordt intact blijft. Ik geef de spelers een bepaalde vrijheid, waarin ze zich prettig voelen. Met oog voor waarden en normen. We maken ook duidelijk afspraken. Als bijvoorbeeld een basisspeler een minuut te laat op een wedstrijd verschijnt, dan staat-ie op die zondagmiddag naast het elftal. Daar ben ik misschien ouderwets in, maar afspraken worden gemaakt om na te komen.”

Met naast zich assistent-trainer Joep op den Kamp verkeert Coocky Voorn in de luxe omstandigheid, dat hij af en toe een training aan zijn rechterhand kan overlaten. Op den Kamp wordt klaargestoomd om straks als hoofdtrainer het stokje over te nemen. “Het wordt echt een goede trainer voor de toekomst. Misschien worden ooit de rollen omgedraaid en schik ik me in de rol van assistent. Daar heb ik totaal geen probleem mee.”

“Nooit heb ik de tijd genomen om me te bemoeien met de opvoeding van mijn dochter en zoon. Dat kwam allemaal op het bordje van mijn vrouw terecht, naast haar dagelijkse werk. Zij heeft zich al die jaren voor mij weggecijferd.”

“Ik geniet van elk moment wanneer ik bij de club aanwezig ben. Mijn vrouw heeft de kinderen opgevoegd. Ik was mijn hele leven te druk met voetbal bezig. Nooit heb ik de tijd genomen om me te bemoeien met de opvoeding van mijn dochter en zoon. Dat kwam allemaal op het bordje van mijn vrouw terecht, naast haar dagelijkse werk. Zij heeft zich al die jaren weggecijferd, zodat ik mijn grote passie kon beleven. Het was weliswaar mijn inkomen, maar ik ben jarenlang zoveel onderweg geweest. In mijn tijd als assistent bij Feyenoord sliep ik per jaar zo’n 200 dagen in een hotel. Zo vaak was ik van thuis weg. Op mijn 65e jaar, heb ik mijn vrouw beloofd om samen meer van het leven te genieten.”

“Ooit heb ik de ambitie gevoeld om Berg en Dal in het Belgische Meerhout, het team van mijn zoon Ramon, onder mijn hoede te nemen, maar dat zal niet meer gebeuren. Bekkerveld is ongetwijfeld mijn laatste club, hoewel er vooral uit het Maastrichtse geregeld clubjes aan me trokken. Bekkerveld is gewoon mijn club geworden.”

“In mijn tweede seizoen zijn we zelfs uit de eerste klasse gevlogen. Maar het bestuur hield mij de hand boven het hoofd. Een slecht seizoen, omdat een aantal dragende spelers zijn gestopt was het relativerende oordeel van het clubbestuur en weer door naar de orde van de dag. Dag zegt alles over deze club.”

“Het zou geweldig zijn als we dit jaar met de hoofdprijs kunnen afsluiten. Het jaar waarin de club het 80-jarig jubileum viert. Dan zal ik moeten stoppen op het absolute hoogtepunt. Unne echte Sjeng succesvol in Heerlen.”

“Dit seizoen echter koesteren we de ambitie om terug te keren naar de eerste klasse. De afgelopen drie jaar hebben we er dicht tegenaan gezeten. Steeds de nacompetitie gespeeld. Het vorig seizoen zelfs nog in de laatste wedstrijd een mogelijke promotie op een haar na misgelopen. Na de 1-0 winst op Geusselt Sport in de derde week van november, is al vroeg in het seizoen opnieuw een periode-titel in de wacht gesleept. We verkeren dit seizoen in een competitie, waar iedereen zo maar van elkaar kan winnen. Het zou geweldig zijn als we dit jaar met de hoofdprijs kunnen afsluiten. Het jaar waarin de club het 80-jarig jubileum viert. Dan zal ik moeten stoppen op het absolute hoogtepunt. Unne echte Sjeng succesvol in Heerlen” schatert Coocky Voorn.

“Je hebt bepaalde trainers die hoog boven de groep willen staan, maar ook trainers die als een soort vaderfiguur tussen de spelers staan, zoals een Guus Hiddink of Bobby Robson. Zonder op mijn borst te slaan denk ik dat ik ook zo’n type trainer ben. Een trainer met de arm om de schouder van de speler. Zo heb ik mijn hele leven gewerkt. Eigenlijk ben ik geen echte hoofdtrainer. In het profvoetbal zou me dat veel te veel stress opleveren. Je wilt het zo perfect mogelijk uitvoeren. Het zou leiden tot slapeloze nachten, daarom voelde ik me altijd op mijn plek als vertrouwelijke assistent. In het amateurvoetbal lukt me dat wel in de rol als eindverantwoordelijke omdat daar de belangen relatief niet zo hoog zijn als in het betaalde voetbal.”

De persoonlijke toegankelijkheid van Coocky Voorn heeft ongetwijfeld ook te maken met het feit dat de aimabele trainer in zijn eigen jeugd niet echt een vader heeft gekend. Coocky Voorn verloor al op 6-jarige leeftijd zijn biologische vader in de belangrijkste fase van zijn leven. De vertrouwelijke vaderlijke arm om de schouder ontbrak. Zijn moeder vond een nieuwe liefde en het gezin verhuisde vanuit het Noord-Hollandse Uithoorn naar Maastricht. Als Hollanders werden ze gezien als koekenbakkers uit het Noorden. Al snel kreeg hij daardoor de bijnaam Coocky. Eigenlijk een scheldnaam, maar later verheven tot geuzennaam. >>>

Op de trouwkaart twee decennia later zou op ruim honderd uitnodigingen aan vrienden de naam Coocky staan. Op de handvol kaarten naar het Westen verstuurd, stond zijn eigenlijke voornaam, zoals zijn moeder hem noemde: Dick.

“We gingen wonen in de Maastrichter Grachtstraat. Mijn tweede vader was een alcoholist, dreef een café in de binnenstad, maar was zelf zijn grootste klant. Ik moest op mijn 15e jaar van hem gaan werken. We woonden in een buurt, waar je zomaar de verkeerde afslag kon nemen. Door het straatvoetbal ben ik daaraan ontsnapt. Op 17-jarige leeftijd kreeg ik mijn eerste contract bij MVV, een semi-profcontract. Na vier jaar MVV verkaste ik naar KSK Tongeren, maar al op 27-jarige leeftijd heb ik moeten stoppen als voetballer vanwege een zwakke rug. Dat vond ik verschrikkelijk, want zelf voetballen is veel leuker dan trainer zijn. Ik kwam gewoon niet meer vooruit. Nog altijd speelt die rug me af en toe parten. Zo ben ik heel vroeg het trainersvak ingerold. De eerste jaren bij Fortuna Sittard. Elke dag om 6.00 uur opstaan. Dat heb ik tot mijn 45e jaar volgehouden. Het eerste jaar had ik de A en B jeugd onder mijn hoede. In het tweede jaar raakte ik al meteen betrokken bij het eerste elftal. Ik wilde verder komen als trainer en op vrijwillige basis werd ik assistent van trainer Joop Castenmiller. Castenmiller zag er altijd gesoigneerd uit en als het slecht weer was, moest hij ineens administratief werk verrichten op kantoor bij een aangename temperatuur en dan mocht ik de trainingen verzorgen. Zo heb ik heel veel trainingsuren gemaakt en heb ik me bij Fortuna Sittard bijna vijfentwintig jaar geschikt in de rol van assistent. Dat past ook het beste bij mijn karakter.”

Door zijn vertroebelde jeugd, nam Coocky Voorn zich voor om later als vader en ooit als trainer nooit zo harteloos voor zijn eigen kinderen en spelers te zijn. “Als vader heb ik te weinig tijd genomen voor mijn kinderen tijdens hun jeugd. Als ik vrij was gingen we wel altijd leuke dingen doen, zoals op vakantie met het hele gezin. Het doet me goed dat mijn eigen kinderen nu ze volwassen zijn toch zeggen, dat ze een fijne jeugd hebben gehad, ondanks mijn vele afwezigheid. Het was mijn werk. Het is wel de reden dat ik nu meer tijd vrijmaak voor mijn kleinkinderen. Zo’n drie dagen in de week klinken er vreugdekreten door het hele huis. Het worden jammer genoeg geen voetballers. Sommige ouders dwingen hun kinderen om te gaan voetballen, maar een kind moet doen wat-ie leuk vindt, niet wat de ouders leuk vinden om te doen. Dus daar heb ik vrede mee. Laatst vroeg iemand tijdens mijn vakantie: ‘Cock, als je opnieuw de kans kreeg om je leven in te vullen, hoe zou dat eruit zien. Ik zei: ‘Ik zou het exact op dezelfde manier invullen. Uiteindelijk heeft het voetbal me alles gebracht in het leven.’” <<<

STAP OVER OP GROEN

Meimann

Meismann Solar Energy Solutions

Waarom veel geld blijven betalen aan
je energieleverancier?

Kies voor een duurzame oplossing van **Mei**mann
En start direct met besparen op uw energiekosten.

Voor meer informatie bezoek onze website:

WWW.MEISMANN.NL

Of bel ons voor een vrijblijvende afspraak op

Tel 085 060 78 75

ZONNEPANELEN

AIRCO INVERTERS

THUISBATTERIJEN

WARMTEPOMP BOILERS

Autorijschool
René VroLings

Op zoek naar een rijjschool in de omgeving Parkstad en Heuvelland ?
Bij rijjschool Vrolings ben je dan aan het juiste adres!

06 - 415 72 110

Anjelierstraat 26c - 6414 EV Heerlen
www.rijjschoolvrolings.nl

Monique & Monique belangrijk voor VV Sittard maar dan wel graag op de achtergrond

Ook voor een vereniging als VV Sittard is het moeilijk om vrijwilligers voor langere tijd aan de club te binden. "Als wij zouden stoppen, dan weet ik dat die plek niet zomaar ingevuld zal worden."

Sittard - Eigenlijk wil het duo er weinig woorden aan vuil maken over hun betrokkenheid als bestuurslid bij VV Sittard. Ze vinden het de normaalste zaak van de wereld om de handen uit de mouwen te steken voor hun club in een tijd waarin vrijwilligers net zo moeilijk te vinden zijn als een speld in een hooiberg. Hoe noodzakelijk hun administratieve taken als wedstrijdsecretaris ook zijn, Monique Koeslag en Monique Jamrozik werken het liefst in de luwte bij de club uit het Limbrichterveld. Zonder enige poeha.

Monique Koeslag is inmiddels 29 jaar lid van VV Sittard. "Ik ben hier destijds als jeudig speelstertje gestart met voetballen omdat in de wijk Overhoven waar ik woon voetbalclub DVO niet over een meisjesteam beschikte en ben nooit meer weggegaan. Later werd ik gevraagd voor een bestuursfunctie en aangezien je als wedstrijdsecretaris veel administratief werk van thuis uit kunt doen, sprak me die functie wel aan. Eigenlijk ben ik algemeen secretaris bij de vereniging. Van wedstrijdsecretariaat senioren, de ledenadministratie tot de facturatie van de contributie. Nu inmiddels alweer vijf jaar. In de loop der jaren zijn daar nog een aantal taken bijgekomen. Zelf voetbal ik nog in het senioren team recreatief 7 tegen 7, maar daarnaast train ik het team ook en het meidenteam onder 17 jaar. Ben ik al 35 jaar fervent supporter van Fortuna Sittard en laat ik geen wedstrijd aan mijn neus voorbijgaan."

Monique Jamrozik is de voetbalmoeder van het tweetal. Zoon en dochter voetballen bij VV Sittard en vader Björn verzorgt de trainingen bij de jongens onder 15 jaar. Dat Monique Jamrozik, die geen zitting heeft in het clubbestuur, uiteindelijk haar weg zou vinden binnen de club in de rol van wedstrijdsecretaris bij de junioren, kon je op wachten. Ondanks het verlies van een onderbeen

na een verkeersongeluk in haar jeugd, weerhoudt het haar niet van om ook haar rol van betekenis te spelen voor de club van haar voetballende gezin.

"Mijn zoontje bezocht jaren geleden met zijn vriendjes een proeftraining bij VV Sittard en is hier inmiddels niet meer weg te slaan en speelt nu in de jongens onder 15 jaar. Later wilde mijn dochter ook voetballen. Zij speelt inmiddels in het team meiden onder 15-2. Een jaar later was ik ineens secretaris voor de jeugdafdeling, zo vertelt een goedlachse Monique Jamrozik. "Nu inmiddels alweer acht jaar." >>>

"VV Sittard kent geen ledenstop en we hopen dat wanneer meiden willen voetballen, ze voor VV Sittard kiezen"

Ook voor een vereniging als VV Sittard is het moeilijk om vrijwilligers voor langere tijd aan de club te binden. "Als wij zouden stoppen, dan weet ik dat die plek niet zomaar ingevuld zal worden." aldus Monique Jamrozik. >>>

“Datzelfde geldt voor de functie van voorzitter, die positie is al jaren vacant.” bekend Monique Koeslag. “Toch voel ik het niet als druk om voor de vereniging in de weer te zijn. Ik vind het nog altijd leuk om iets voor de club te betekenen en bij de vereniging betrokken te zijn.” geeft Monique Jamrozik aan. Monique Koeslag: “Het fijne van onze functies is, dat je fijn op de achtergrond je werk voor de club kan doen en ook voornamelijk van thuis uit. Een beetje in de anonimiteit, dat ligt mij beter en bovendien ook niet onbelangrijk. Je kan je eigen tijd indelen.”

“Ik doe vrijwel alles van thuis uit” zo verteld Monique Jamrozik, die ook nog eens oppasmoeder is op de naburige basisschool. “Ik wil ook niet zo nadrukkelijk op de voorgrond treden en dat hoeft ook niet met deze functie. Het voordeel is dat je in tegenstelling tot de functie van een voorzitter je niet bij elke thuiswedstrijd verwacht wordt om op het sportcomplex te verschijnen. Dat doe ik wel als mijn kinderen hun wedstrijden spelen.”

“Als het eerste elftal thuis speelt, probeer ik er wel bij te zijn,” geeft Monique Koeslag aan. “Een afvaardiging van het clubbestuur hoort gewoon op wedstrijddagen op de club aanwezig te zijn.”

“VV Sittard is vooralsnog de enigste amateurclub in Sittard met een meidentak. De club telt een senioren 7 x 7 team en drie meidenteams. Bij de jongens spelen nog enkele meiden in een gemengd team, maar het is nog even wachten en een vierde team is geformeerd. Doordat wij de enigste club in Sittard zijn met een meidenafdeling, spelen we onze wedstrijden vooral tegen Brabantse ploegen en enkele teams uit Heerlen en Maastricht. VV Sittard kent geen ledenstop en we hopen dat wanneer meiden willen voetballen, ze voor VV Sittard kiezen.” <<<

1971: Het jaar waarin VV Caesar het landskampioenschap veroverde bij de zondagamateurs

1920 100 2020

Staaude v.l.n.r. Math Thimister, Vic Gerardu, Leon Heuts, Michel Peters, Zef Horsels (aanvoerder), Sjef Theunisz, Pierre Duchateau, Giel Haenen (trainer), Martin van Ginneken (masseur), Sef van Rooy (grensrechter).
Zittend: Nick Gelissen, Jo Pernot, Alois Rutten, Rudi Janssen, Hub Bouwens, Wiel Lacroix, Ton Dormans, Harm Salemlink

Beek - Ter gelegenheid van het 100-jarig jubileum van VV Caesar verscheen in 2020 een geweldig mooie jubileumuitgave van de eeuwling uit Beek. Verenigingsman Math Huntjens (72) heeft een stevig aandeel gehad in de totstandkoming van het naslagwerk van de club die in 1971 met het landskampioenschap bij de zondagamateurs clubgeschiedenis schreef. Naast Peter Smeets en Paul Cuijpers die met zijn foto-archief voor de rijkelijke illustraties zorgde, bekommerde Mitchel Lacroix zich over de grafische vormgeving. Het resultaat: een stukje voetbalcultuur in boekvorm. Een *musthave* voor de voetballiefhebber.

In het verleden zette hij zich al eerder in met het uit-brengen van jubileumuitgaven voor de club, zoals bij-voorbeeld tijdens het 90-jarig bestaan van de vereniging. De uitgaven zijn in de loop der jaren en zeker met het huidige jubileumboek te kwalificeren als goed-beter-best. Bovendien is Huntjens samen met Dennis Pantekoek de drijvende kracht achter het clubblad de Caesariaan, dat een stille dood leek te sterven, maar door hun inzet, nieuw leven werd ingeblazen. Het clubblad met een professionele uitstraling verschijnt drie keer per jaar.

Vanuit zijn flatwoning aan de Eisenhowerlaan kan Math Huntjens als hij wil iedere dag een blik werpen op Sportlandgoed De Haamen, de thuishaven van de huidige tweedeklasse VV Caesar. Math Huntjens heeft zelf een bescheiden verleden als voetballer bij de club. "Ik heb nooit hoger dan het vierde elftal gespeeld, maar het plezier was er niet minder om. Op 15-jarige leeftijd werd ik lid van de vereniging. Toen speelden we nog op Sportpark De Kamp waar nu de Theobaldstraat ligt. Er werden later woningen gebouwd. Als je door de Theobaldstraat loopt vanuit de Hoolstraat dan loop je ongeveer over het oude voetbalveld. In 1967 verhuisden we naar de huidige locatie aan de Blooteweg. Toen de club 100 jaar bestond was ik al zeker

50 jaar lid van de vereniging. Ik ben eigenlijk al jaren eerder met voetbal begonnen bij de club, dan officieel middels lidmaatschap vast staat. In coronatijd is het jubileumboek samengesteld, maar de uitgave ervan en de presentatie hebben we een jaar moeten uitstellen. Dat was op zich niet erg, maar alle geplande activiteiten omtrent het eeuwfeest konden geen doorgang vinden. Caesar Inside was een van de weinige evenementen wat wel doorging. Een anderhalf uur durende liveshow vanuit de kantine van Sportpark De Haamen. Hierbij kwamen gasten, clubhelden en coryfeeën aan het woord, zoals verdediger Michel Peters en de helaas in 2022 overleden oud-aanvoerder Zef Horsels." Op youtube is nog altijd de betreffende uitzending te zien (youtube 100 jaar Caesar). Na coronatijd heeft alsnog een viering plaatsgevonden, maar nooit zo uitbundig als aanvankelijk de bedoeling was.

Math Huntjens volgt bij thuiswedstrijden nog altijd de verrichtingen van het eerste elftal."Mijn oudste zoon Robert speelde jarenlang in de hoofdmacht. Dat was in de tijd met trainer Gerard Hoenen, oudspeler van MVV, midden jaren negentig. Tegenwoordig speelt hij samen met mijn jongste zoon Ralph, die nu voorzitter van de club is, in het derde elftal." >>>

De mijlpaal in het 100-jarig bestaan van VV Caesar is zondermeer het veroveren van het landskampioenschap bij de zondagamateurs in het seizoen 1970-1971. Strikt genomen mag VV Caesar zich twee keer landskampioen noemen bij de amateurs. In het seizoen 1931-1932 toen er nog gespeeld werd onder de vlag van de Rooms Katholieke Federatie, werd al eens een landskampioenschap binnengehaald. Toen bestond de eindstrijd nog in een confrontatie tussen slechts twee ploegen. Over twee wedstrijden had VV Caesar geen kind aan het Haarlemse TYBB. In eigen huis werden de Haarlemmers op een kansloze 5-1 nederlaag getraceerd, nadat eerder de uitwedstrijd nog in een gelijkspel (1-1) was geïndigd.

Alvorens VV Caesar om het landskampioenschap bij de zondagamateurs mocht strijden, moest eerst in de reguliere competitie een beslissingswedstrijd gespeeld worden tegen het naburige Almania uit Sittard. Beide ploegen waren immers in de competitie gelijk geïndigd.

“Over die wedstrijd wordt nu nog gesproken.” weet Math Huntjens. “Ik ging die middag op mijn brommertje om twee uur richting stadion De Baandert. Toen we daar arriveerden, konden we amper naar binnen. Er waren ruim 18.000 mensen op het spektakel afgekomen. Van de wedstrijd opzich kan ik me niet veel meer herinneren. VV Caesar won het duel uiteindelijk met 3-2 na verlenging. Gaf zelfs voor rust een 2-0 voorsprong weg, want op slag van rust stond het 2-2 op het scorebord en moest er nog een hele tweede helft gespeeld worden.”

Op het moment dat Caesar voor het landskampioenschap speelde, kon ik de ploeg bij de uitwedstrijden niet nareizen, want wij moesten op de zondagmiddag zelf spelen. Die thuiswedstrijden heb ik wel gezien. De 3-0 winst in de tweede wedstrijd thuis tegen Be Quick en na het gelijke spel in Drachten, volgde het thuisduel tegen het Amsterdamse ADW. Die wedstrijd ging met 1-0 verloren, maar dat was te verwachten. Het was op kermiszondag en als er in Beek kermis was, dan kwam Caesar zelden tot winst. Wat me vooral bij is gebleven is die enorme mensenmassa tijdens al die wedstrijden. Duizenden mensen stonden hier in Beek aan de rand van het voetbalveld. Tribunes met zitplaatsen hadden we immers nog niet, maar een aardenwal als verhoging en stenen trappen waarop het publiek kon staan.”

Het laatste duel, de beslissingswedstrijd tegen RVC in het Zuidhollandse Rijswijk, was Math Huntjens er wel bij. Saillant detail was dat uitgerekend bij deze wedstrijd trainer Giel Haenen zijn vakantietrip naar Spanje liet prevaleren boven het behalen van een mogelijk landskampioenschap bij de zondagamateurs. Toenmalig voorzitter Gerrits wilde voor deze belangrijke wedstrijd international en oud-Fortuna'54 speler Bram Appel vragen om deze ene wedstrijd op te treden als coach. Zover kwam het niet.

Aanvoerder Zef Horsels besprak in de voorbereiding op het duel telefonisch met trainer Haenen de te volgen tactiek. “Deze oplossing was niet meer dan logisch.” blik Huntjens terug. “Zef Horsels was als aanvoerder de natuurlijke leider van deze ploeg. Zef heeft daarna nooit een negatieve uitspraak gedaan of zijn gedachtengang kenbaar gemaakt over het ontbreken van trainer Haenen, juist in die zo belangrijke fase voor de club. Dat siert hem. Zef Horsels heeft zich sowieso nooit negatief uitgelaten over Caesar. Hij straalde een en al positiviteit uit naar de club. Ook als een jongere speler een minder wedstrijd had gespeeld, was hij voor die speler de man met opbeurende woorden. Later begon Horsels als trainer bij Schuttersveld en heeft hij in het verleden zelfs geholpen om Caesar voor de tweede klasse te behouden.”

In het Limburgs Sport Dagblad van 21 juni 1971 verschijnt van de hand van verslaggever Nico Jessen een verslag van de allesbeslissende wedstrijd om het landskampioenschap tegen het Rijswijkse RVC met foto's en passend onderschrift. In zijn verslag met als kop: **Caesar kampioen na overwinning** en met als chapeau: *Bouwens scoorde beslissende doelpunt*, valt het volgende te lezen.

In de 91e minuut, dus in blessuretijd, kreeg zaterdag de voetbaltriller tussen RVC en Caesar zijn ontknopning. Ton Dormans snelde door de opengerukte Rijswijkse afweer en tikte het leer naar Hub Bouwens. Even aarzelde deze onvermoeibare middenveldspeler, maar voordat doelman Van der Meer hem het schieten kon beletten had Bouwens al toegeslagen. Dit doelpunt, de bekroning van een tactisch knap gespeelde wedstrijd, bracht het 1500 koppige Caesarlegioen in jubelstemming. Toen de microfonist van het Rijswijkse stadion ook nog memoreerde dat Drachten het bezoekende Be Quick een nederlaag had toegebracht, brak de hel los. Nauwelijks had het fluitsignaal van arbiter Ooyen uit Eindhoven geklonken of de Caesarspelers, die Limburg na de triomf van RIOS in 1965 weer eens een landstitel bij de amateurs hadden geschonken, werden een prooi van de uitgelaten supporters.

De overwinning op RVC was zonder meer verdiend. Giel Haenen die in Spanje van een welverdiende vakantie geniet, had telefonisch met aanvoerder Jef Horsels een tactisch plan uitgestippeld dat het venijn uit de RVC ploeg moest halen. Oud international Carol Schuurman moest aan banden gelegd worden. De wijze waarop Thimister zich van zijn taak kweet, haalde misschien niet de schoonheidsprijs, maar bleek wel doelmatig. Slechts af en toe kon Schuurman gevaarlijk worden. RVC was alleen gebaat met een overwinning. De overrompelingstactiek van de Zuidhollanders sorteerde weinig effect, omdat de Beekse afweer bordevol zelfvertrouwen was en geen kansen weggaf. De roodwitten met Rutten en Janssen in de spits waren met flitsende aanvallen zelfs gevaarlijker. >>>

Doelman Van der Meer moest spoedig al zijn talenten aanwenden om een venijnige kogel van Jos Theunisz te grijpen. Een inswinger van de steeds actieve Rudi Janssen belandde op de deklat. De grote kracht van Caesar lag op het middenveld. Duchateau, Lacroix, Theunisz en Bouwens ontregelden het aanvalspatroon van RVC deskundig. Deze knapen schroomden bovendien niet om te pogen via harde afstands-schoten succes te boeken. Doelman Van der Meer reageerde stijlvol op projectielen van Wiel Lacroix en Jos Theunisz. Na een half uur werd de RVC-druk heviger. Echter paniek situaties deden zich bij dit beleg niet voor.

PENALTY GESTOPT

In de 32e minuut drong Kloor het Caesarstrafgebied binnen. Duchateau en Horsels trachtten hem te stuiten, maar hun mooie acties gebeurde volgens arbiter Ooyen te hardhandig: strafschop. Carol Schuurman zou het karwei even opknappen. Caesar-keeper Vic Gerardu wist echter van televisie-beelden dat Schuurman altijd de rechtse hoek kiest. Gerardu rekende op een getrouwe kopie. Hij kreeg gelijk. Met een fraaie reactie dook hij de strafschop uit zijn doel. Hij werd ook de rest van de wedstrijd voor RVC het grote struikelblok. Tijdens de rust had Caesar een nieuwe tactische zet uitgeknobbeld. Ton Dormans, de snelle vleugelspeler werd ingezet voor Alois Rutten, die zich wel zeer ijverig had getoond, maar als spitspeler niet helemaal zijn draai vond. Men was overtuigd dat RVC risico's ging nemen om de zege en zodoende de mogelijkheid van een beslissingswedstrijd te forceren. Dormans zou met zijn wervelende acties gevaar moeten stichten. RVC viel massaal aan.

Na een kwartier wist Schuurman zich eindelijk los te maken van zijn 'schaduw' Thimister. Uit zijn gave voorzet kopte Van Roon rakelings over. Bolman, Van de Berg en Kloor vonden daarna Gerardu op zijn post. Caesar ving dit offensief bekwaam op. De counters van de keizerlijken hadden in feite meer inhoud dan de stormlopen van RVC. Theunisz kogelde tegen de onderkant van de lat, terwijl Rudi Janssen in kansrijke positie door Clavan tamelijk hardhandig van de bal werd gezet. Twaalf minuten voor het eind kreeg Jo Theunisz na een gaaf tikje van Bouwens de kans Caesar op rozen te zetten. De blonde Maastrichtenaar schrok echter zo van dit presentje, dat hij – alleen voor Van der Meer – faalde. Heuts en Peters haalden daarna de bal van de Caesardoellijn bij inzetten van Kloor en Van de Berg. Hetzelfde speelde zich eveneens af in de doelmond van RVC, waar Vols bij een schot van Theunisz als reddende engel optrad. Caesar zou de zege toch naar zich toe trekken. Hub Bouwens maakte aan alle spanning een einde. Caesar kwam, zag en overwon.

Vreugde in de dug-out van Caesar waar v.l.n.r Harm Salemink, verzorger Martin van Ginneken en reserve doelman Jo Pernot de winnende treffer met gejuich begroeten.

Na afloop ging aanvoerder Sjef Horsels en zijn ploeggenoten op de schouders van de dolgelukkige supporters, die in de kortst mogelijke tijd het RVC-terrein tot Limburgs territorium verklaarden.

“Op een van de weinig bewaarde elftalfoto's van het kampioensteam van 1971 staat Nick Gelissen, maar ik herinner me vooral zijn broer Jan Gelissen als speler van deze ploeg en hij staat er niet bij, terwijl hij toch geregeld speelde. Bovendien op de foto's gemaakt tijdens de kampoenreceptie is Jan Gelissen ook terug te vinden tussen zijn ploeggenoten van weleer” merkt Huntjens op. “In het krantenartikel wordt de ene keer gerept over Jos Theunisz en later over Jo Theunisz, maar het moet toch echt Sjef Theunisz zijn” weet Math Huntjens. “Bovendien hebben we het over aanvoerder Zef Horsels en niet Sjef Horsels. Thei Hoedemaker was ook een selectiespeler, maar ontbreekt ook vreemd genoeg op veel foto's. er is niet echt een kampioensfoto voorhanden van alle spelers van het seizoen 1970-1971. Zo zie ik ook na de beslissingswedstrijd tegen Almaniam John Simons op de bank zitten in burgeroutfit.” >>>

Ter gelegenheid van het 100-jarig jubileum van VV Caesar verscheen in 2020 een geweldig mooie jubileumuitgave van de eeuwling uit Beek. Verenigingsman Math Huntjens heeft een stevig aandeel gehad in de totstandkoming van het naslagwerk.

“Een jaar eerder dook die naam ook op in een vriendschappelijk duel tegen Fortuna Sittard, waarbij hij in een krantenartikel genoemd werd als ‘een ware plaag’ voor de Fortuna-defensie.” Diezelfde John Simons, na zijn actieve periode door het leven als de melkboer van Beek, was van Landgraaf naar Beek verhuist en verruilde daarvoor Kolonia voor VV Caesar. Later brak de talentvolle linksbuiten zijn been en geraakte hij als speler nooit meer op zijn oude niveau.

Michel Peters (74) was op 21-jarige leeftijd de benjamin van het kampioenselftal uit het seizoen 1970-1971. Inmiddels zijn de club al vier spelers ontvallen uit die roemruchte tijd. “In de jeugd voetbalde ik met vrienden in een wei vlak bij ons woonhuis. Daar speelden we onderling wedstrijden, zelfs met publiek. Als de bal versleten was, gingen we letterlijk met de pet rond, zodat we van de opbrengst een nieuwe bal konden kopen. Toen er op het weiland gestart werd met woningbouw, ben ik pas op 16-jarige leeftijd lid geworden van VV Caesar. Ik speelde één jaar in de A-jeugd, maar schoof al snel door naar de het tweede elftal. Ik heb eigenlijk maar één seizoen in het eerste elftal van VV Caesar gespeeld, maar wel net in dat jaar waarin de club zowat alles won wat er te winnen viel. Uitgerekend in het kampioensjaar deed ik mijn HEAO-eindexamen. Maar dat jaar heeft het voetbal zoveel tijd in beslag genomen, waardoor ik zakte voor het eindexamen. Op mijn cijferlijst kwam ik een half punt tekort. Ik wilde die strijd om het landskampioenschap persé meemaken en heb een jaar later alsnog tot tevredenheid van mijn ouders mijn HEAO-diploma behaald. Daarna kwam het voetbal op het tweede plan. Ik ging werken bij de Koninklijke Nederlandse Papierfabriek (KNP) in Maastricht. Na twaalf jaar maakte ik tot mijn pensionering de overstap naar DSM. Ik bleef voetballen op een lager niveau bij Caesar, de laatste jaren in het vijfde elftal, maar op 38-jarige

leeftijd scheurde ik mijn kruisbanden en toen was het einde verhaal. Jarenlang heb ik me bezig gehouden met het jeugdsecretariaat. Heb trainingen verzorgd voor de allerkleinsten bij de club, maar op een gegeven moment ging dat niet meer vanwege mijn knie, ondanks een eerdere operatie. Die trainingen geven aan die jeugdspelertjes vond ik geweldig om te doen. Een aantal van die spelertjes kloppen nu aan de deur van het eerste elftal. Het is altijd de wens van Caesar geweest om eigen spelers op te leiden voor het hoogste plan. In het eerste elftal is zeventig procent van de spelers afkomstig uit de eigen jeugdopleiding. Zelfs in het kampioensteam van 1971 waren zeker zeven spelers van Beekse oorsprong. En dat wil toch wel wat zeggen. Toen spelend op het allerhoogste amateurniveau.”

“Het winnen van het landskampioenschap van 1971, was natuurlijk een ongekend hoogtepunt, maar ook deels een dieptepunt voor me. Voor de slotwedstrijd tegen RVC was het elftal met begeleiders met de trein naar Rijswijk afgereisd en waren daardoor ruim op tijd aanwezig voor de wedstrijd. We wisten wel dat er veel supporters zouden komen. Het was een echt stadion, waar al 11.000 mensen op ons zaten te wachten. Toen we eenmaal de sliert bussen, 25 stuks in totaal langs zagen rijden, vielen onze monden open van verbazing. Dat beeld was zo een enorme stimulans voor ons als ploeg. Persoonlijk kreeg ik het gevoel dat we onoverwinnelijk waren. We hebben tijdens dat duel eerlijk gezegd ook veel geluk gehad. RVC was een team met veel voormalige profvoetballers, zoals Cock Clavan, Carol Schuurman en Leo Kloor. Allemaal spelers die in de buurt van Den Haag betaald voetbal hadden gespeeld.”

“We wisten wel dat er veel supporters zouden komen, maar toen we eenmaal de sliert bussen, 25 stuks in totaal langs zagen rijden, vielen onze monden open van verbazing. Dat beeld was zo een enorme stimulans voor ons. Persoonlijk kreeg ik het gevoel dat we onoverwinnelijk waren.”

"Er was in die tijd een nationaal voetbalblad op de markt dat heette: 1-0. Het was de voorloper van het huidige voetbalweekblad Voetbal International. Het was opvallend hoeveel aandacht een landelijk voetbalblad aan het amateurvoetbal besteedde. De organisatie achter het blad loofde een prijs uit aan de ploegen die verwickeld waren in de strijd om het landskampioenschap bij de zondagamateurs. Het team dat de eerste wedstrijd met het grootste verschil wist te winnen kreeg een prijs. Wat voor een prijs dat zou zijn, wisten we nog niet. Wij wonnen die eerste wedstrijd in Kaatsheuvel bij DESK met 1-0. Dat bleek het beste resultaat te zijn, want die andere ploegen, meen ik me

goed te herinneren, speelden gelijk. Later bleek de gewonnen prijs een tweedaagse reis met het complete team naar Wembley Stadium in Londen te zijn om de finale om de Europa Cup 1 bij te wonen. Een confrontatie tussen Ajax en het Griekse Panathinaikos. Iedereen door het dolle heen. Totdat de datum bekend werd. De finale wedstrijd werd exact op de dag gespeeld waarop ik mijn eindexamen voor het HEAO-diploma moest afwerken. Dus die reis kon ik op mijn buik schrijven. Ik heb daarna in mijn leven nooit meer zo hard gevloekt, als op dat moment."

De selectie van VV Caesar keurig gekleed voor de kampioensreceptie. Links zittend Michel Peters

Rudi Janssen snelt in de thuiswedstrijd tegen Be Quick langs zijn directe tegenstander. Met twee treffers heeft de spits een belangrijk aandeel in de 3-0 winst op de ploeg uit Zutphen.

Trainer Giel Haenen neemt de felicitaties in ontvangst van oud-Fortuna'54 - speler Cor van der Hart.

Tijdens de staande receptie wordt de voltallige selectie gefeliciteerd door de voormalige hoofdredacteur van Voetbal International. Joop Niezen.

**Vanaf €1850
gemonteerd!**

**Optimaal comfort met
Mitsubishi Heavy Industries**

Bespaar 40% op uw energierekening

Gas duurder dan ooit. En nu?

Het antwoord: aircoverwarming. Ja, u leest het goed, verwarmen met een airco is bijzonder interessant. Elke inverterairco van Mitsubishi Heavy Industries (MHI) heeft tevens een verwarmingsfunctie. Sterker nog, ze doen dat veel energiezuiniger dan uw cv-toestel. Inmiddels is ongeveer dertig procent van onze aircoplantsingen ten behoeve van verwarming.

MHI-airco's zijn inverterairco's met warmtepomp. De nieuwste series hebben rendementen van 460 tot 520 procent. U kunt dan ook ongeveer veertig procent besparen op uw energierekening ten opzichte van gas. Tel uit uw winst. Voor een studeerkamer, thuiswerkplek of lokale verwarming is een MHI-inverter de ideale oplossing.

De grote winst behaalt u in de woonkamer en keuken. In deze ruimten kunt u het hele voor- en najaar voordeel pakken. Zakelijk kunt u ook nog gebruikmaken van de

**Wil u komend voorjaar
goedkoop kunnen
verwarmen?
Of er komende zomer
lekker koel bij zitten?**

Bel ons: 046 - 410 60 33

Energie-investeringsaftrek (EIA), waardoor het nog interessanter wordt om te verwarmen met een airco.

Gesitplus plaatst al veertien jaar airco's. Zowel privé als zakelijk. We kunnen u dus van het beste advies voorzien. We werken uitsluitend met MHI Airco, een merk waarop u vijf jaar garantie krijgt.

Kortom, wilt u serieus besparen op uw gasrekening, bel ons dan om de mogelijkheden te bespreken. Bijkomend voordeel: u kunt er natuurlijk ook gewoon mee koelen.

www.Gesitplus.nl

Daalstraat 23 | Geleen | +31 (0)46 - 410 60 33 | info@gesitplus.nl

De voetbalplaatjes van PANINI

In de rubriek 'de voetbalplaatjes van Panini' wordt teruggeblikt op de profcarrière van Limburgse voetballers uit de Nederlandse Ere- en Eerste Divisie, die als trainer actief zijn in het Limburgse amateurvoetbal. Die plakplaatjes van profvoetballers werden in de jaren zeventig tot midden jaren negentig koortsachtig door de jeugd gespaard. In deze uitgave: Michel Broeders. Eind jaren tachtig tot midden jaren negentig spelend als middenvelder bij Roda JC uit Kerkrade en tegenwoordig actief als trainer in zijn eerste seizoen bij derdeklasser DVO uit Sittard.

Op 7 juni 1987 maakte Michel Broeders op 20-jarige leeftijd zijn debuut in het eerste elftal van Roda JC tijdens een wedstrijd in de nacompetitie tegen FC Utrecht. De wedstrijd ging om een plek voor een Europees avontuur in de Uefa-cup. Broeders maakte een goed debuut en scoorde zelfs de 2-0. In zijn tweede seizoen onder coach Jan Reker veroverde hij een basisplaats.

Op jonge leeftijd werd Michel Broeders door Roda-scouts en assistent-trainer Gene Gerards bij RKBSV, de club uit zijn woonplaats Brunssum weggeplukt. In eerste instantie kwam de frêle middenvelder op proef, maar een jaar later werd de overgang naar Roda JC definitief. Hij kwam in het tweede elftal.

"Ik herinner me nog als de dag van gisteren hoe jongens als Marco Grassi en Hans Cremer vreemd opkeken, toen ik voor het eerst het trainingsveld betrad. Wie is dat in godsnaam? Moet dat iele mannetje met ons meetrainen? was hun reactie." Maar de nog jonge Michel Broeders liet zich niet van de wijs brengen. "Die ervaring was geweldig. Als 17-jarige kwam ik in alle stadions van Nederland. Al had ik de schoenen van die jongens moeten poetsen, dat had me niets uitgemaakt. Afhankelijk van de stand mocht hij ook af en toe invallen. Door zijn grote loopvermogen verzette hij veel arbeid waardoor andere spelers beter gingen voetballen. "Ik moest het ook echt van het bikkelen hebben. Duels uitvechten, ballen veroveren en er op zijn tijd hard ingaan. Heerlijk vond ik dat."

Zijn debuut in het eerste elftal van Roda JC, op 7 juni 1987, was er een om in te lijsten. Vijf minuten voor tijd, bij een 1-0 voorsprong, mocht hij Huub Smeets vervangen. Trainer Rob Baan, zo leren de vergeelde krantenartikelen, riskeerde daarmee een knetterende ruzie met de routiniers Ernie Brands en Piet Wildschut. De lengte van Smeets kon Roda JC immers in de slotfase goed gebruiken. "Ik moest als rechtsbenige speler linksbuiten gaan spelen. Al snel kreeg ik ter hoogte van de middellijn de bal.

Met een vrij veld voor me ging ik op doelman Van Ede af. Ik raakte de bal maar half, toch rolde deze tergend langzaam over de doellijn: 2-0." In zijn eerste officiële optreden in de hoofdmacht, had Broeders meteen naam gemaakt.

*"Ik hield veel van spelletjes
en vond het heerlijk om te trainen.
Voetbal was alles voor me. Op 19-jarige leeftijd
ben je al een voorbeeld voor sommige mensen
en verdienen je een leuk centje.
Dat is toch geweldig."*

Onder trainer Jan Reker, veroverde Broeders ruim een jaar later een basisplaats. "Ik heb het geluk gehad dat René Hofman als rechtsbuiten voor mij voetbalde. Wij voelden elkaar blindelings aan. Nog steeds is hij een goede kameraad van me." Broeders had alles over voor het voetbal en ontwikkelde een groot zelfvertrouwen. "In de periode van Reker, werd ik vaak op basis van mijn instelling geselecteerd." Een eigenschap waar je volgens Michel Broeders veel mee kunt bereiken. "Ik hield veel van het spelletje en vond het heerlijk om te trainen. Voetbal was alles voor me. Op 19-jarige leeftijd ben je al een voorbeeld voor sommige mensen en verdienen je een leuk centje. Dat is toch geweldig." Toch is Michel Broeders altijd met beide benen op de grond blijven staan. "Dat heb ik van thuis meegekregen. Al ben ik achteraf misschien wel eens te bescheiden geweest." Broeders belandde in een schitterend elftal met namen als Gène Hanssen, Silvio Diliberto, Michel Boerebach, Wilbert Suvrijn, John van Loen, Alphons Groenendijk en Ernie Brands. "Gène Hanssen ging op een gegeven moment in het centrum van de verdediging spelen, daardoor werd ik rechtsback. Ik was net doorgebroken, toen we voor de derde ronde van de Europa Cup 2 in de uitwedstrijd tegen Sredets Sofia moesten aantreden." >>>

K. PIJPERS

installatietechniek

031-641817876

www.knijpersinstallatietechnik.nl

info@knijpersinstallatietechnik.nl

[pijpers around installatietechnik](#)

water-gas-cv
bouw
aanpassing(en)
badkamer toilet -keuken
tegelwerken
kitwerken
wandenplafonds

Küppers Timmerwerken

Allround Timmerbedrijf
voor alle
timmerwerkzaamheden
in en om het huis...

Tel: 0616838180 / Kerkrade

enJoy Bouwservice

Bouwen met vreugde

Hans Blijdestein

Arnhemstraat 12 - 6415 BP Heerlen

06 - 46 36 69 95

www.enjoybouwservice.nl

info@enjoybouwservice.nl

v/d
Broek

Kunststof Kozijnen

*Mede dankzij
deze sympathie
vermelding van
Kunststof Kozijnen
Van den Broek kwam
deze uitgave van
Langs de Velden
tot stand.*

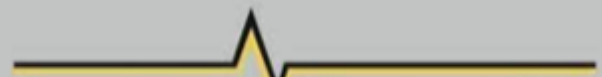
Auto- en Motorrijdschool Ron Winthagen VOF

OOK AANHANGWAGEN OPLEIDING !

www.ronwinthagen.nl

info@ronwinthagen.nl

STASSEN ELECTROTECHNIEK

Uw partner in electro

HOENSBROEK TEL. 045 - 521 56 32

Reinders Tegeldesign

06 - 462 861 76

KOCH

DAK & TIMMERWERKEN

06 - 502 285 662

info@kochdakwerken.nl

De avond voor de wedstrijd kreeg hij te horen dat hij in de basis zou starten en dat ene Hristo Stoitsjkov zijn directe tegenstander zou zijn.

Jan Reker zei: 'Michel, jij speelt morgen en dit is jouw tegenstander. Hij heet Stoitsjkov, bekijk hem maar eens goed. Na tien minuten stonden we met 1-0 achter. Je mag raden wie er scoorde.'

"Wij kenden die spelers toen nog niet zo goed, daarom moesten we een voor een in de hotelkamer van Jan Reker komen. Reker had een elftalposter van Scredets Sofia en zei: 'Michel, je speelt morgen en dit is jouw directe tegenstander. Hij heet Stoitsjkov, bekijk hem maar eens goed'. Ik lag bij doelman Jan Nederburgh op de kamer. Een bewuste zet van Reker. Ik was de jongste en Jan moest mij een beetje geruststellen. Een uur voor de wedstrijd was het al een gekkenhuis en zat het stadion met ruim dertigduizend toeschouwers helemaal vol. Na tien minuten stonden we met 1-0 achter. Je mag raden wie scoorde. Kostadinov tekende de 2-0 aan. Gelukkig herstelden we ons goed. Door een geweldige vrije trap van Michel Boerebach kwamen we nog terug tot 2-1. De wedstrijd onttaarde in een bikkelhard duel met negen gele kaarten voor Roda JC. Boerebach, Fraser, Broeders, Nederburgh, Hanssen, Groenendijk en Van Loen. Wilbert Suvrijn kreeg in de tweede helft twee keer geel, dus rood. Ook trainer Jan Reker kreeg in die wedstrijd een waarschuwing en mocht daarom in de thuiswedstrijd niet op de bank plaatsnemen. De 2-1 was in principe een aardige uitgangspositie voor de returnwedstrijd op 15 maart 1989. We gingen met een tevreden gevoel huiswaarts. Tot onze verbazing werden wij bij thuiskomst met de grond gelijk gemaakt vanwege ons zogenaamde harde spel door de schrijvende pers. Roda JC had zich misdragen in een uitwedstrijd. We hadden er een schopwedstrijd van gemaakt was hun oordeel. We begrepen het niet. We hadden dus iets goed te maken in de returnwedstrijd op een uitverkocht Kaalheide. 18.000 toeschouwers. Jan Reker was geschorst om als coach langs de lijn te staan, maar nam plaats op het dak van de overdekte zittribune en had daarmee een goed veldoverzicht. Assistent-trainer Willy van der Kuijlen nam tijdens de wedstrijd de taken van Reker over. Vervolgens speelde ik mijn beste wedstrijd ooit. Net als de rest van het team overigens. Het leek wel op we dope gebruikt hadden. We speelden een geweldige wedstrijd en stonden na 80 minuten spelen met 2-0 voor, door doelpunten van Eric van de Leur en Michel Haan. In de slotfase echter sloeg het noodlot toe. Michel Boerebach speelde te kort terug op doelman Jan Nederburgh en Stoitsjkov onderschepte de bal en tekende de 2-1 aan. Er werd verlengd en na 120 minuten was het nog steeds 2-1. Via strafschoppen wist Scredets Sofia de volgende ronde te bereiken met als tegenstander...Barcelona ! In die confrontatie speelde de Bulgaar zich in de picture van Barcelona-coach Johan Cruyff. Een seizoen later maakte hij de overstap naar Barcelona.

Michel Broeders, dit seizoen trainer bij derdeklasser DVO uit Sittard

Tegenwoordig mist Michel Broeders persoonlijkheden in het team van Roda JC. Spelers die alles voor elkaar overhebben.

"Vooral in de tijd van Jan Reker vormden we een hecht team. We hielpen elkaar uit een dalletje, maar je kreeg ook op je flikker als dat nodig was. Ik kom nu ook nog wel eens bij Roda JC, maar als ik dan vlak na afloop naar buiten kijk, zie ik de spelers al naar huis gaan. Wij waren op zondagmiddag niet voor Studio Sport thuis. Gingen zelfs nog met zijn allen naar de frituur. Daar moet je nu eens mee aankomen. Als je buiten het veld een team vormt, heb je binnen het veld ook meer voor elkaar over. Als ik een schop kreeg, regelde Gène Hanssen dat wel. 'Let dadelijk maar eens even op' zei hij dan. Als we ons later even omdraiden, lag die speler opeens groggy op de grond en stond Hanssen er met een onschuldig gezicht bij te kijken."

"Met de komst van Stevens, wist iedereen meteen hoe laat het was. Die ogen alleen al. Stevens was een perfectionist met overal een gedachte achter. Hij gaf je als speler vertrouwen, maar als je dat beschaamde was het over en uit."

"Na Jan Reker, kwam Adrie Koster als trainer naar Kaalheide. Maar na een seizoen mocht hij plaatsmaken voor Huub Stevens. Wat we toen meemaakten. Onder Koster was ik op het middenveld terecht gekomen, mijn favoriete positie. Met de komst van Huub Stevens, wist iedereen meteen hoe laat het was. Die ogen alleen al. Stevens was een perfectionist, met overal een gedachte achter. Hij gaf je als speler alle vertrouwen, maar als je dat beschaamde was het over en uit. Een complete trainer met een geweldige oefenstof en een trainer, die ontzettend goed kon motiveren. Ook iemand, die totaal niet tegen zijn verlies kon en bij verlies kon je ook maar beter uit zijn buurt blijven. Bij Stevens wist je precies waar je aan toe was. 'Wij hebben succes op het veld, maar dat kan alleen als de randvoorwaarden goed geregeld zijn was zijn gedachtengang.' >>>

“Dat liet hij ook blijken. Met iedereen binnen de club dronk hij wel eens een kopje koffie, van het kantinepersoneel tot de terreinknecht. Dat siert Stevens als mens.”

Michel Broeders herinnert zich het bezoek van Stevens na zijn eerste kijkoperatie.

“Roda JC was op dat moment op trainingskamp in China, maar opeens stond Stevens in het Sint Anna Ziekenhuis van Geldrop naast mijn bed. We zijn net geland en ik kom even kijken hoe het met je is. Voor hem was dat de normaalste zaak van de wereld.”

1993 was geen gelukkig jaar voor Michel Broeders. Aan het begin van dat jaar raakte hij geblesseerd door een flinke trap van Cor Lems. Hij gaf Broeders een doodschop, waardoor hij anders is gaan lopen, zijn knie werd daardoor anders belast met als gevolg dat zijn mediale band inscheurde. Na tien maanden revalideren en net weer een wedstrijd gespeeld te hebben, liet Huub Stevens hem in de thuiswedstrijd tegen Sparta drie minuten voor tijd invallen.

*“Mijn vader heeft het er moeilijk mee gehad.
Ik weet van zijn carrière vrij weinig,
maar wel dat hij eveneens door een blessure is
moeten stoppen. Daarom heeft hij altijd
gehoopt, dat mij dat leed bespaard zou blijven.”*

“De volgende dag deden we op de training een simpel positiepelletje. Ik draaide weg en scheurde mijn kruisband opnieuw af. Weer volgde een ziekenhuisopname, dit keer in Heerlen onder de scan bij specialist Van den Brink. Even later zat ik op de gang, toen de dokter naast me kwam zitten. ‘Heb je weleens nagedacht wat je na je voetbalcarrière gaat doen?’ Toen wist ik hoe laat het was. U hoeft me verder niets meer te vertellen. Ik weet voldoende, zei ik.”

Broeders was in het bezit van het diploma oefenmeester 2 en werd door Huub Stevens direct bij de technische staf betrokken. Drie jaar trainde hij de C-jeugd, maakte analyses van tegenstanders, verrichte administratieve werkzaamheden op de commerciële afdeling van Roda JC en ging aan de slag bij de gemeente Brunssum op de afdeling sportzaken.

“Ik ben over het algemeen realistisch en heel nuchter, toch heb ik een jaar na mijn afkeuring best wel in een dip gezeten. Niet dat ik een traan heb gelaten, maar ik werd wat stiller en staarde wat vaker voor me uit. Dat was mijn manier van verwerken. In totaal heb ik zestien jaar bij Roda JC rondgelopen. Dat zet je natuurlijk niet zomaar opzij.”

Voor zijn gevoel is Michel Broeders er sterker uitgekomen en heeft hij ook nooit de zielige jongen willen uithangen, die al op 26-jarige leeftijd een veel belovende voetbalcarrière zag stranden. Zijn vader heeft het er moeilijker mee gehad.

“Ik weet van zijn carrière vrij weinig, maar wel dat hij eveneens door een blessure vroegtijdig is moeten stoppen. Daarom heeft hij altijd gehoopt, dat mij dat leed bespaard zou blijven.”

Michel Broeders speelde in totaal 170 wedstrijden voor Roda JC, waarin het zeven keer scoorde. Hij speelde twee bekerfinales, tien interlands voor Jong Oranje en vijf Europa Cup-duels. Met wisselend succes was hij trainer van onder meer VV De Leeuw, LHC, SV Langenberg, de ploeg die hij van de 4e klasse naar de 2e klasse loodste, SV Sijpeveld, Adveo, VV Voerendaal, Alfa Sport en dit seizoen bij derdeklasser DVO uit Sittard. <<<

Hommage aan Jan Jongbloed

Jan Jongbloed in actie als doelman van Roda JC
© ANP

In 1977 vertrok Jan Jongbloed transfervrij naar Roda JC en kept hij in Kerkrade alsof hij aan zijn tweede jeugd begonnen is.

Eind augustus overleed Jan Jongbloed op 82-jarige leeftijd. De voormalig doelman van DWS, FC Amsterdam, Go Ahead Eagles, maar bovenal Roda JC en Het Nederlands elftal leed aan Alzheimer. Op 80-jarige leeftijd kon hij sommige fragmenten van zeventig jaar geleden zo aanhalen, alsof het gisteren was gebeurd. Gebeurtenissen die zich juist weer in het collectieve geheugen van de voetballiefhebbers nestelden, zoals het WK 1974 en 1978 waren vervaagd of zelfs vervormd. In de herfst van zijn voetbalcarrière kon hij een financiële klapper maken met zijn overgang van FC Amsterdam naar Roda JC. In 1977 vertrok hij transfervrij naar Roda JC. De neergang van FC Amsterdam maakte hij niet meer mee. Jongbloed had het naderend onheil bij FC Amsterdam zien aankomen en toen hij zag dat de weg ging doodlopen, nam Roda JC contact met hem op. Hij vertelde FC Amsterdam-voorzitter Dé Stoop wat hij als full prof in Limburg kon verdienen en aan Stoops passieve houding merkte hij dat het moment was gekomen om een tijdperk af te sluiten. De geborgenheid waarin hij zich achttien jaar had gewenteld moest hij ervoor inleveren. "Kerkrade was een pokke-end weg" zo geeft Jan Jongbloed aan in zijn biografie: Jan Jongbloed – Aparteling – van Yoeri van den Busken. "Tot mijn 36e had ik nooit veel overgehouden aan het voetballen. Voor die tijd kon ik een aardig klappertje maken. Mensen gunden me dat ook, op mijn oude dag. Wat niemand op dat moment wist is dat ik nog negen jaar zou door gaan." Jan Jongbloed is op dat moment 37 jaar en keeps bij Roda JC alsof hij aan zijn tweede jeugd is begonnen. *Leuk voor die ouwe op het eind van zijn voetbalcarrière*, zeiden de mensen in Amsterdam, nadat hij in 1976 met Roda JC een akkoord bereikte. Bert Jacobs was hoofdtrainer in Kerkrade en had zich sterk gemaakt voor zijn komst. De eerste maanden vroeg Jongbloed zich af waar hij in godsnaam aan begonnen was. Drie keer per week zat hij vijf uur in de auto. Zijn oude Ford Capri, een bezineslurper, had hij ingeruild voor een tweedehands Mercedes met lederen bekleding die op diesel reed. Hij had berekend dat hij goed zou kunnen verdienen aan de kilometervergoeding. Maar de rit van dik twee uur viel hem zwaar. Daarnaast was er kritiek op zijn prestaties. De Limburgers vonden hem afstandelijk. In het zuiden voelde hij zich een vreemdeling en daar werd hij kregel van. Overall was hij aanvoerder geweest, de baas in de kleedkamer. De jongeren hingen aan zijn lippen. Gerard van der Lem noemde hem bij FC Amsterdam 'vader'. Als Jongbloed zei dat de rommel moest worden opgeruimd, gebeurde dat ook. Maar nu verstond hij de meeste spelers niet eens en dat begon te schuren. Uit balorigheid gaf bij zijn belastingaangifte een extra aftrekpost op: 5000 gulden voor derving van levensvreugde. "Bert Jacobs kende mij goed en had iemand nodig die het goed neer kon zetten. Dat lukt alleen nooit meteen vanaf de eerste dag. Bovendien zorgde mijn leeftijd voor de nodige scepsis. Bij mijn komst heb ik de pers gewaarschuwd: "Wacht nou eerst een paar wedstrijden en ga dan oordelen. Dat moet je nooit doen op basis van je debuut of één fout. Natuurlijk heb ik fouten gemaakt. Maar dat staat niet in verhouding tot de keren dat ik de boel gered heb. Op een dag ben ik opgestaan in de kleedkamer. Ik zei: 'Als een paar van jullie in een hoekje in dat idiote taaltje gaan zitten praten: prima. Maar niet waar ik bij ben. En als jullie dat blijven verdommen, winnen we geen wedstrijden meer, want dan laat ik alle ballen lopen.' Dat hielp. Vanaf dat moment ging het een stuk beter en dan kan ik wel weer gaan opscheppen, maar dat kwam dus echt door mij. Die jongens kregen in de gaten dat ik best aardig kon keepen." >>>

Stucadoorsbedrijf
VON LIEBENSTEIN

Uw specialist als het om vakwerk gaat!

Neem vrijblijvend contact met ons op voor meer informatie.
Tel: +316 42 62 80 82
www.svl-stucadoors.nl

| Traditioneel Stucwerk | Sierpleister | Beton Ciré | Stucmortel |

MERSINI
BOUW & ADVIES

06 - 427 233 47

www.mersinibouw.nl | info@mersinibouw.nl

**MT Schilderwerken
& gebouwenservice**

06 - 497 047 41

**CRAPELS
GROEN**

Uw betrouwbare partner in groen en grond

T. 32 (0) 6 50692254
Info@crapelsgroen.nl | www.crapelsgroen.nl

NautsTEGELWERKEN

Gespecialiseerd in:

- Wandtegels
- Vloertegels
- Mozaïek
- Natuursteen
- Enz. alles wat met tegels gemaakt kan worden

Aardakker 5 | 6467 JA Kerkrade | 06 - 575 105 06
www.nautstegelwerken.nl

Chris Elsner
Gevelverzorging, kappen, stralen, voegen, impregneren
en schoorsteenrenovatie

Bouwservice Elsner

tel. 06 211 004 95

installatiebedrijf

Bert HIESSEN

06 - 816 936 73

Bourgondië 50 6043 DE Klimmen
bertthiessen@kpnmail.nl

Go-tech
alles voor de motorrijder

045 - 565 12 37 NUTH

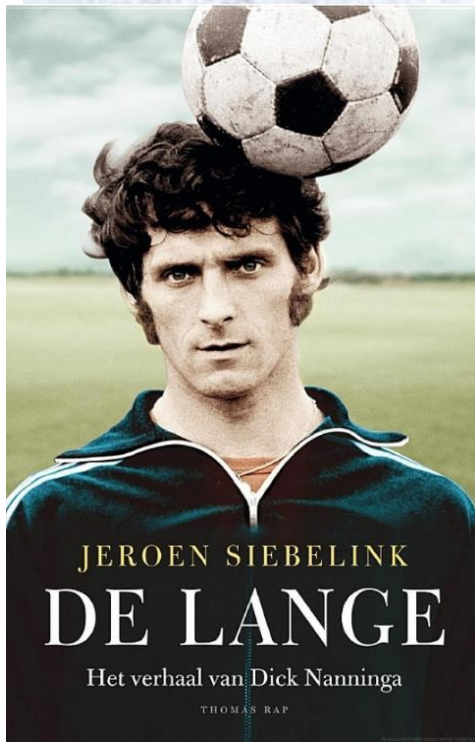
Thermiekstraat 26 - 6361 HB Nuth
www.go-tech.nl | info@go-tech.nl

“En dat ik belangrijk was voor het elftal. Zo heb ik toch nog een hele mooie tijd gehad. Als ik het ergens naar mijn zin heb, ga ik fluiten. En op een gegeven moment betrapte ik mezelf erop dat ik fluitend in mijn dieseltje zat en dacht: we gaan effe lekker naar Kerkrade.”

In zijn eerste seizoen eindigde Roda JC als zesde in de Eredivisie. “Topclubs scheten in hun broek als ze naar Kerkrade moesten” zegt Jongbloed. Feyenoord en PSV kwamen op Kaalheide niet verder dan een doelpuntloos gelijkspel. Ajax verloor met 4-1. Drie spelers werden in het voorjaar van 1978 opgeroepen voor een testperiode van het Nederlands elftal. Pierre Vermeulen, Dick Nanninga en Jan Jongbloed. Vermeulen viel uiteindelijk af. Jan Jongbloed en Dick Nanninga gingen mee naar Argentinië. Na het WK werden ze in een oldtimer met open dak gehesen en reden ze een rondje over de sintelbaan van stadion Kaalheide. Twee prominente internationals, de keeper en de doelpuntenmaker in de finale nog wel, dat was een bezienswaardigheid in Kerkrade. Jan Jongbloed kon het goed vinden met Dick en Elly Nanninga. Ze boden hem in Simpelveld de huiselijkheid die hij miste. Dagelijks kwam er Hollandse prak op tafel. Jongbloed las de kinderen van de spits voor en hij bracht ze naar bed. Als het laat werd, bleef hij slapen. In 2015 overleed Nanninga aan de gevolgen van suikerziekte, nadat eerste zijn linkeronderbeen en twee jaar later zijn rechter geamputeerd moest worden. Jongbloed zocht hem op. “Je deelt een mooie tijd samen en opeens zie je iemand zo liggen...dat vond ik moeilijk. Ik kan alleen maar hopen dat mij die ellende bespaard blijft. Ik zou me geen raad weten. Dick was wereldgozer. Niks nonsens, Hield ook van vissen, van een sigaretje en een borreltje. Als-ie zijn vrouwtje en kinderen maar naast zich had, dan was het goed. Ik ben geen man voor een hotel, dus vond ik het heerlijk om in de beslotenheid van zijn gezin te blijven. Daar heb ik hem ook hartelijk voor bedankt.”

Met een voorhoede die bestond uit Adri Koster, Dick Nanninga en Pierre Vermeulen deed Roda JC in het seizoen 1978-1979 een tijdlang mee om de landstitel. Jongbloed vestigde, zeker voor Roda-begrippen, een uitzonderlijk record door 516 minuten zijn doel schoon te houden. “Mijn elftal is een huis” zei Bert Jacobs. “En mijn keeper is het fundament. Als dat niet goed is, stort de boel in,” In Kerkrade legde Jongbloed de basis voor zijn trainersloopbaan. Met dank aan een man wiens vakmanschap soms verscholen ging achter een clownsmasker. Niet alleen bedacht trainer Bert Jacobs de term hotseknotsbegoniavoetbal – die de Dikke Van Dale haalde – maar hij nam het voetbal en bovenal zichzelf niet al te serieus. Toen in de herfst van 1987 Bert Jacobs de overstap maakte naar Vitesse, benaderde hij Jan Jongbloed om zijn assistent te worden. Jacobs en Jongbloed werden in Arnhem kampioen van de eerste divisie, bouwden aan een suptopper met sterke persoonlijkheden op het veld, haalden de bekerfinale en dwongen Europees voetbal af. Raymond van der Gouw, Edward Sturing, Theo Bos, Frans Thijssen, John van den Brom, René Eijer, Hans van Arum – zij gingen na hun actieve carrière allemaal verder als trainer. Aan de zijde van de gelijkgestemden floreerde hij als interim-trainer na het ontslag van Ronald Spelbos en Herbert Neumann. Maar de nieuwe garde achtte Jongbloed overbodig. Hij ging de B-junioren trainen. Later haalde Theo Bos hem nog even terug, maar een succes werd het niet. Volgens de officiële lezing waren ze niet complementair. Jongbloed had geen idee wat daarmee werd bedoeld. Na 22 jaar werd zijn aflopende contract niet verlengd. Hij mocht best blijven, maar dan op parttimebasis en dat zag hij niet zitten. Jongbloed was 69 en al iets milder geworden. Het op en neer rijden naar Arnhem, vijf keer per week, begon hem tegen te staan. Zo kwam een loopbaan van een halve eeuw in het betaalde voetbal tot een einde. ‘het afscheid van een fenomeen.’

De Lange

Het verhaal van Dick Nanninga

Jeroen Siebelink

Iedereen dacht dat Dick Nanninga onverwoestbaar was. Op het veld ging hij altijd door. Hard voor tegenstanders, maar ook voor zichzelf. Hij voetbalde met gebroken botten en gebroken ribben. Gaf niet om pijn. Maar toen zijn tweede vrouw ten onder ging aan borstkanker en alzheimer en zijn eigen gezondheid verslechterde, kon Nanninga de strijd niet meer winnen. De aftakeling was hard en volledig. Dat tekende de man die hij was. Als hij die oude Nanninga niet meer kon zijn, moest hij hem maar helemaal slopen. Bij het afzetten van zijn tweede been was Dick Nanninga bij kennis. Hij wilde niet weer onder narcose, want die eerste keer belandde hij maanden in coma. En als hij toch bij was – wel verdoofd natuurlijk – wilde hij het zien ook. Geen scherpje ertussen. Hij keek toe hoe zijn been werd afgezaagd. Het been waarmee hij zich zo vaak had afgezet, om boven iedereen uit te torenen en zijn hoofd met die zwarte kuif en die bakkebaarden tegen de bal te kunnen zetten.

Dick Nanninga, bloemist, caféhouder, maar bovenal spits van Roda JC en het Nederlands elftal, wordt wereldberoemd door één verwoestende kopstoot in de zinderende finale van het WK van 1978 tegen gastland Argentinië. Een omstreden toernooi vanwege het regime. "Ik kop de kogels wel terug" meldt hij een verslaggever nog stoer bij vertrek. Zijn grootste tegenstander blijkt echter niet het Argentijnse elftal of dictator Videla, maar hijzelf. Een man met een ijzersterk lichaam en een opgeruimd karakter, maar ook met een woelige geest. Hij wordt tot in de treure herinnerd aan dat ene doelpunt in zijn leven en daarmee aan zijn eigen vergankelijkheid. De onverstoorbare levensgenieter blijkt niet zo onverwoestbaar als gedacht en begint zichzelf op ontluisterende wijze te verwaarlozen, wat uiteindelijk leidt tot het afzetten van zijn beide benen en zijn veel te vroege dood.

Een bijzonder voetbalboek van schrijver en journalist Jeroen Siebelink, dat leest als een roman en je meevoert in het wezen van een iconische en raadselachtige man.

BOOSTEN

Podotherapie

Praktijk voor
(kinder)podotherapie

Het adres voor alles wat met voeten en
bewegen te maken heeft.

Wij zijn gespecialiseerd
kinderpodotherapeut

U kunt bij ons terecht voor:

- Alle vragen over kindervoeten en schoenadvies van 0 - 18 jaar
- Advies over lopen, bewegen en blessures
- Steunzolen
- Behandeling van ingegroeide nagels

De praktijk is gevestigd in het centrum van Hoensbroek (Hoofdstraat 22). Maak een afspraak via:
06-11246922 ook whats-app mogelijk! of info@boosten-podotherapie.nl
www.boosten-podotherapie.nl

MARIO KOKEN

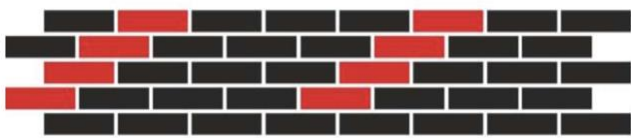
MK BOUWRENOVATIE & TUINVISIE

maatwerk / tuinaanleg / vloeren / verven
timmerwerk / bestratingen / schuttingen
plafonds / stucwerk / afbouw en meer

T 06 46 44 49 51 / E mariokoken@gmail.com

www.mariokoken.nl

MG BOUW LIMBURG

VOOR AL UW METSELWERKEN !

E-mail: mgbouwlimburg@ziggo.nl

Mobiel: 0652697282

Voor alle automerken en alle reparaties

van ma t/m vr 8.00u - 17.30u
scheldestraat 5 6413xt Heerlen
045-2051081/0625098552

Voor al uw nieuwbouw - verbouw en aanbouwplannen
06 - 22521170
www.elzackersbouw.nl

• Nieuwbouw • Renovatie • Onderhoud

06 - 22 53 19 42

www.colson-schilderwerken.nl

mennocolsonschilderwerken@gmail.com

Like us

- Woningbouw
- Utiliteit
- Industrie

TEL. 045 - 575 43 42

TON 06 - 54 78 21 26

ROGER 06 - 14 28 00 09

Lindelauffer Gewande 29 | 6367 AZ Voerendaal
www.electroboesten.nl | info@electroboesten.nl

WANDEN & PLAFONDS - STUCWERK - SANITAIR
DAKWERK - TUINAANLEG - ONDERHOUD & SERVICE

06 - 16 72 88 33

www.daanrenovatieafbouw.nl

WATER - GAS - CV INSTALLATIES
AIRCO'S & WARMTEPOMPEN

IFH

**Installatietechniek
Frans Hagemans**

**Tel. 045 - 405 32 86
GSM 06 - 206 340 33**

**Parallelweg Zuid 67
6336 VR Hulsberg
e-mail: ifh.installatie@home.nl**

Uw partner in:
*Elektro Installaties
*Zonnepanelen
*Thuisbatterijen
06 - 402 285 26

d.s.e.elektro@hotmail.com | www.dse-elektro-solar.nl

- *Reparatie en Onderhoud*
- *Pechservice en vervangend vervoer*
- *Kleine of grote beurt met APK*
- *Bandenservice en bandenhotel*
- *In en verkoop occasions*

045 - 511 9280

www.mn-autoservice.nl

(Binnenkort verhuizen wij naar Nuth - Industriestraat 14)

RICHTER

MIJNSTREEKBOUW
BOUW & TIMMERBEDRIJF

- ✓ Bouw & Afbouw
- ✓ Timmerwerk
- ✓ Tegelwerk
- ✓ Metselwerk
- ✓ Dakwerk
- ✓ Renovaties

06 - 254 286 96

www.richterbouw.nl | info@richterbouw.nl

**GO rijdschool
PRACTISE**

- ✓ Start direct met rijlessen
- ✓ Gratis proefles
- ✓ Vaste rijinstructeur
- ✓ Vaste lesauto
- ✓ Kosteloos betalen in termijnen
- ✓ Rijlespakket op maat

Ritchy Verweij | 06 50 23 03 47 | www.rijdschoolgopractise.nl
Oudenboschstraat 35 Wijnandsrade